

Prejudiciniai klausimai

Ar tokiomis aplinkybėmis, kai:

- a. SŽT ⁽¹⁾ galimybės naudoti joms pateikiamus BCD ⁽²⁾ yra labai svarbios Jungtinės Karalystės nacionaliniam saugumui, įskaitant kovos su terorizmu, šnipinėjimu ir branduolinių ginklų platinimu sritis, apsaugoti;
  - b. esminis ypatumas SŽT naudojant BCD yra dar nežinomų grėsmių nacionaliniam saugumui atskleidimas, taikant netikslines masines technikas, paremtas BCD surinkimu į vieną vietą. Jų pagrindinė nauda yra tai, kad greitai nustatomas taikinyis ir vykdomi parengiamieji darbai, taip pat suteikiamas pagrindas imtis veiksmų kilus neišvengiamai grėsmei;
  - c. elektroninių ryšių tinklo paslaugų teikėjas vėliau neprivalo saugoti BCD (ilgiau, nei to reikalaujama pagal įprastas veiklos taisykles) ir juos saugo tik valstybė (SŽT);
  - d. nacionalinis teismas nustatė (taikydamas tam tikras išlygas), kad garantijos, susijusios su tuo, kaip SŽT naudoja BCD, atitinka EŽTK ⁽³⁾ reikalavimus;
  - e. nacionalinis teismas pripažino, kad [2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Tele2 Sverige ir Watson ir kt.*, C-203/15 ir C-698/15 (EU:C:2016:970)] 119–125 punktuose sukonkretintų reikalavimų (toliau – Sprendimo *Watson* reikalavimai), jeigu jie būtų taikomi, nustatymas pakenktų priemonėms, kurių SŽT ėmėsi nacionaliniam saugumui užtikrinti, ir taip kiltų grėsmė Jungtinės Karalystės nacionaliniam saugumui.
1. Ar, atsižvelgiant į ESS 4 straipsnį ir Direktyvos 2002/58/EB ⁽⁴⁾ dėl privatumo ir elektroninių ryšių (toliau – E. privatumo direktyva) 1 straipsnio 3 dalį, *Secretary of State* (valstybės sekretorius) įpareigojimas nurodyti elektroninių ryšių tinklo paslaugų teikėjui, kad jis turi teikti masinius ryšių duomenis valstybės narės saugumo ir žvalgybos tarnyboms (SŽT), patenka į Sąjungos teisės ir E. privatumo direktyvos taikymo sritį?
  2. Jei atsakymas į 1 klausimą yra teigiamas, ar kuris nors iš Sprendimo *Watson* reikalavimų arba bet kokie kiti reikalavimai, be nustatytųjų EŽTK, taikomi tokiam *Secretary of State* nurodymui? O jei taip, kaip ir kiek šie reikalavimai taikomi, atsižvelgiant į SŽT būtinybę naudoti masinio duomenų gavimo ir automatizuoto tvarkymo technikas norint apsaugoti nacionalinį saugumą, ir kiek tokioms galimybėms, jei jos atitinka EŽTK, galima iš esmės sukliudyti nustatant tokius reikalavimus?

⁽¹⁾ Saugumo ir žvalgybos tarnybos.

⁽²⁾ *Bulk Communications Data* (masiniai ryšių duomenys).

⁽³⁾ Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija.

⁽⁴⁾ 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 13 t., p. 514).

2017 m. lapkričio 9 d. *Općinski sud u Rijeci* (Kroatija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Anica Milivojević / Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen*

(Byla C-630/17)

(2018/C 022/42)

Proceso kalba: kroatų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Općinski sud u Rijeci

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Anica Milivojević

Atsakovė: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 ir 63 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jais draudžiamos *Zakon o nišetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom* (Įstatymas dėl Kroatijos Respublikoje su leidimo neturinčiu kreditoriumi sudarytų tarptautinių elementą turinčių paskolos sutarčių negaliojimo; *Narodne novine* Nr. 72/2017) nuostatos, būtent to įstatymo 10 straipsnio nuostatos, pagal kurias negalioja paskolos sutartys ir kiti teisiniai dokumentai, kurie yra tarp skolininko (kaip tai suprantama pagal minėto įstatymo 1 straipsnį ir 2 straipsnio antrą įtrauką) ir leidimo neturinčio kreditoriaus (kaip tai suprantama pagal to paties įstatymo 2 straipsnio antrą įtrauką) sudarytos paskolos sutarties pasekmė ar ja pagrįsti, net jeigu buvo parengti prieš įsigaliojant minėtam įstatymui, ir jie negalioja nuo jų sudarymo momento ir dėl to sutarties šalys privalo viena kitai grąžinti tai, ką gavo pagal negaliojančią sutartį, o kai neįmanoma grąžinti to, ką yra gavusios, arba kai įvykdytos prievolės pobūdis prieštarauja grąžinimui, privalo sumokėti atitinkamą piniginę kompensaciją atsižvelgiant į priimančią teismo sprendimą taikytas kainas?
2. Ar 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (nauja redakcija), būtent jo 4 straipsnio 1 dalį ir 25 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jie draudžia *Zakon o nišetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom* (*Narodne novine* Nr. 72/2017) 8 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas, pagal kurias kilus ginčams dėl tarptautinių elementą turinčių paskolos sutarčių, kaip tai suprantama pagal minėtą įstatymą, skolininkas gali iškelti leidimo neturinčiam kreditoriui bylą tos valstybės, kur pastarasis turi nuolatinę gyvenamąją vietą ar registruotą buveinę, teismuose arba, neatsižvelgiant į tai, kur yra leidimo neturinčio kreditoriaus nuolatinė gyvenamoji vieta ar registruotos buveinės vieta, skolininko nuolatinės gyvenamosios vietos ar registruotos buveinės vietos teismuose, o leidimo neturintis kreditorius, kaip tai suprantama pagal minėtą įstatymą, gali iškelti bylą skolininkui tik tos valstybės, kur pastarasis turi nuolatinę gyvenamąją vietą ar registruotą buveinę, teismuose?
3. Ar laikoma, kad sutartis yra sudaryta su vartotoju, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1215/2012 17 straipsnio 1 dalį ir kitas Sąjungos teisės nuostatas, kai paskolos gavėjas yra fizinis asmuo, kuris sudarė paskolos sutartį siekdamas investuoti į atostogų apartamentus su tikslu verstis būsto nuoma, teikiant privataus turistų apgyvendinimo paslaugas?
4. Ar Reglamento Nr. 1215/2012 24 straipsnio 1 punkto nuostatas reikia aiškinti taip, kad Kroatijos Respublikos teismai turi jurisdikciją nagrinėti bylą dėl paskolos sutarties ir atitinkamų garantinių raštų pripažinimo negaliojančiais ir dėl hipotekos įrašymo į nuosavybės registrą panaikinimo, kai, siekiant užtikrinti iš paskolos sutarties kylančių prievolių įvykdymą, minėta hipoteka buvo užtikrinta Kroatijos Respublikoje esančiu skolininko nekilnojamoju turtu?

2017 m. gruodžio 5 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija / Airija

(Byla C-678/17)

(2018/C 022/43)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P.J. Loewenthal, A. Bouchagiar

Atsakovė: Airija